

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobkyně: **O. B.**, zast. JUDr. Štefáníí Fajmonovou, advokátkou se sídlem advokátní kanceláře V Lískách 1065/31, 591 01 Žďár nad Sázavou, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 1. 2016, č. j.,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 15. 1. 2016, č. j. byly zamítnuty námitky žalobkyně směřující proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 9. 2015, č. j. a citované rozhodnutí bylo potvrzeno.

Rozhodnutím žalované ze dne 15. 9. 2015 byla snížena žalobkyni ode dne 22. 10. 2015 výše invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně na invalidní důchod pro invaliditu II. stupně podle ust. § 56 odst. 1 písm. d) a ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zdp“).

Proti rozhodnutí podala žalobkyně námitky ze dne 14. 10. 2015 doručené téhož dne žalované, která o nich rozhodla dne 15. 1. 2016, rozhodnutí je předmětem soudního přezkumu.

Dne 17. 3. 2016 podala žalobkyně žalobu, kterou navrhla zrušit napadené rozhodnutí žalované a vrácení věci správnímu orgánu k dalšímu řízení, neboť závěry žalované pokládá za nesprávné. Dle jejího názoru se zdravotní stav od posledního lékařského vyšetření v roce 2011, kdy jí byl přiznán invalidní důchod III. stupně výrazně nezměnil, byla přesvědčena, že její zdravotní postižení je natolik závažné a trvalé, že se nemůže zapojit do pracovního procesu. Trvalá inkontinence moče kombinovaná s retencí moče, pro kterou musí absolvovat též opakovaně intermitentní autokatetrizaci ji znemožňuje najít vhodné zaměstnání, kde by mohla dodržovat potřebné hygienické úkony. Žádný zaměstnavatel není schopen zajistit pro ni dostatečné hygienické zázemí, tolerovat potřebné přestávky pro osobní hygienu. Nevyradí dostatečnou dobu vykonávat práci vsedě a ani vestoje.

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 8. 4. 2016 navrhla přezkoumání zdravotního stavu PK MPSV ČR, která posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění.

Soud provedl v předmětné věci důkaz posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 25. 5. 2016. V rámci komise zasedala i lékařka specialista z oboru neurologie. Žalobkyně byla jednání přítomna. Posudková komise čerpala z lékařských nálezů, které jsou obsaženy v obsahu posudku, s nímž účastníci byli seznámeni. Posuzovaná byla hodnocena vzhledem k dosažené kvalifikaci; je vyučená, pracovala jako kuchařka, pokojská, číšnice, prodavačka. Od ledna roku 2010 jí byla přiznána invalidita III. stupně, v současné době je na mateřské dovolené. Posuzována byla jako kuchařka, prodavačka. Posudková komise čerpala z podkladové dokumentace, sice dokladů uvedených v obsahu posudku, dále z vyšetření žalobkyně v komisi a následně poté sumarizovala posudkové zhodnocení tak, že se jedná o ženu po operaci lipomů a rozštěpu v oblasti sakrální páteře v raném dětském věku, tj. ve třech měsících věku, jejímž důsledkem je neurogenní močový měchýř s hyperkontinencí a částečnou inkontinencí moče s nutností pravidelného provádění autokatetrizace – cévkování v četnosti minimálně 2x denně. V důsledku nedostatečného vyprazdňování močového měchýře s nutností docévkování došlo u posuzované k rozvoji chronické infekce močových cest s intermitentní potřebou léčby. K datu vydání napadeného rozhodnutí byl u posuzované prokázán stabilizovaný stav po operaci páteře v dětství, jejímž důsledkem byl neurogenní močový měchýř při nerelaxujícím močovém sfinkteru s hyperkontinencí moče, tj. reziduální porcí moče, která zůstává v močovém měchýři i přes snahu o vyprázdnění a pro kterou je nutno s prováděním docévkování moče tzv. autokatetrizací v udávané četnosti přibližně 2x denně. Při urodynamickém vyšetření byl prokázán únik moči – močová inkontinence v množství 15 ml, pro kterou žalobkyně užívá inkontinenční pomůcky – vložky. Stav neodpovídá neurogennímu močovému měchýři s úplnou močovou inkontinencí, tj. se ztrátami

moče většími než 80 ml s trvalým únikem moče. Tento stav nebyl provedenými odbornými vyšetřeními prokázán. Zdravotní stav posuzované byl proto z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pro neurogení močový měchýř hodnocen podle kapitoly XIV oddíl A položka 10a dle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. ve výši 40 % (rozpětí 25 až 40 %). Rozhodující postižení funkcí byl hodnocen na horní hranici rozpětí s ohledem na všechny přidružené komplikace a zdravotní postižení. S ohledem na předchozí vykonávané výdělečné činnosti posudková komise zvýšila procentní hodnocení o 10 % (ust. § 3 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb., v platném znění). Posudkový závěr zněl, že k datu vydání napadeného rozhodnutí šlo o invaliditu II. stupně podle ust. § 39 odst. 2 písm. b) zdp, nešlo o invaliditu III. stupně podle ust. § 39 odst. 2 písm. c) citovaného zákona.

Při jednání u zdejšího soudu dne 16. 6. 2016 byla vyslechnuta žalobkyně, která neměla připomínky ke skutkovému i posudkovému zhodnocení učiněném PK MPSV ČR v Brně, zdravotní stav hodnotila dlouhodobě za konstantní. Je svobodná, žije ve společné domácnosti s mužem, s nímž se jí narodily dvě tohoto času nezletilé děti. V současné době je na mateřské dovolené. Pečuje celkem o tři děti. Její právní zástupkyně poukázala na neměnnost zdravotního stavu žalobkyně, jejíž zdravotní potíže trvají už řadu let, a které také byly důvodem přiznání invalidity III. stupně. Poslední kontrolní lékařská prohlídka v rámci posouzení invalidity byla provedena v roce 2014, i nadále byla konstatována invalidita III. stupně. Další kontrola invalidity byla provedena dne 30. 7. 2015 se závěrem, že se jedná již o invaliditu II. stupně. Dle jejího názoru po uplynutí 14 měsíců se nemohl zdravotní stav změnit natolik, aby odpovídal tomuto stupni invalidity. Poukázala na sociální a rodinné poměry posuzované. Dle jejího názoru jsou dány důvody pro invaliditu III. stupně, nicméně konečné rozhodnutí ponechala na úvaze soudu.

Zástupkyně žalované poukázala na posudkové zhodnocení provedené PK MPSV v Brně, dle kterého se u žalobkyně nejedná o těžkou nebo úplnou inkontinenci, tato prokázána nebyla, navrhla proto, aby žaloba byla zamítnuta.

Soud zjistil z posudkové dokumentace OSSZ Třebíč, že kontrola invalidity byla provedena OSSZ Třebíč dne 30. 7. 2015, kdy posuzovaná se nebyla schopna k jednání dostavit z důvodu problémů po porodu. Jednání bylo proto odročeno na den 3. 9. 2015, jednání byla žalobkyně přítomna. Na základě zhodnocení příslušných lékařských, odborných nálezů konstatoval posudkový lékař, že se jedná hraničně o druhý stupeň invalidity. Při posouzení byla volena horní hranice příslušného rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti a to pro vcelku minimální omezení v souvislosti se zvládáním gravidit a běžných denních činností. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo postižení močové soustavy – inkontinence moče, stupeň postižení byl zařazen pod kapitolu XIV oddíl A položka 8c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 50 %, takže posudkový závěr zněl, že žalobkyně je invalidní jedná se o invaliditu II. stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. b) zdp.

V rámci námitkového řízení přezkoumala napadené rozhodnutí žalovaná v plném rozsahu s přihlédnutím k uplatněným námitkám dle ust. § 5 písm. j), § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, za tím účelem nechala vypracovat posudek ze dne 13. 1. 2016. Posudkový závěr vycházel ze zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž

nebyly pochybnosti. Po prostudování doložené podkladové zdravotní dokumentace dospěla lékařka ČSSZ pracoviště Brno k závěru, že jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, byl stanoven neurogenní močový měchýř. Zdravotní stav byl posouzen objektivně z dostatečně doložené dokumentace, ze které nevyplývá posudkově významná progresse zdravotního stavu od posledního posouzení dne 18. 7. 2014. Naopak zdravotní stav je již **dlouhodobě stacionární**, posuzovaná je na postižení dobře adaptována a stav byl v minulosti opakovaně posouzen velice příznivě pro posuzovanou. Mezi doloženými lékařskými nálezy, a to i těmi, které přiložila k námitkám, nebyly shledány rozpory, které by se dotýkaly skutečností významných pro posudkový závěr. Naopak lékařské nálezy použité v průběhu řízení o námitkách potvrdily dlouhodobě stabilizaci rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena podle kapitoly XIV oddíl A položka 10a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. ve výši 40 % a vzhledem k vlivu zdravotního stavu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti, nebo na schopnost rekvalifikace, bylo provedeno navýšení dle ust. § 3 odst. 2 citované vyhlášky o 10 %, celkově na 50 %. Posudkový závěr byl totožný se závěrem učiněným OSSZ Třebíč dne 3. 9. 2015.

Právní názor Krajského soudu v Brně:

Žaloba byla podána včas (ust. § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále též „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (ust. § 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (ust. § 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [ust. § 39 odst. 2 písm. a), pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejmeně o 35 %].

Podle ust. § 39 odst. 2 citovaného zákona jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla:

- a) nejmeně o 35 % avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně,
- b) nejmeně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně,
- c) nejmeně o 70 %, jedná se o invaliditu III. stupně.

Podle ust. § 39 odst. 6 citovaného zákona za stabilizovaný zdravotní stav (odst. 4 písm. b) se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovním omezením.

V projednávané věci bylo třeba nejprve zjistit, zda žalobkyně ke dni přezkoumávaného rozhodnutí, tj. ke dni 15. 1. 2016, splňovala podmínky ust. § 39 odst. 1, 2 zdp či nikoliv. Bylo

tedy nutno posoudit, zda pokles pracovní schopnosti činil nejméně 35 %, 50 % či 70 %. V daném případě se jedná o důchod podmíněný dlouhodobým nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu závisí především na jeho odborném lékařském posouzení. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje své orgány, posudkové komise. Posudkové komise MPSV jsou oprávněny nejen k celkovému přezkoumání zdravotního stavu a dochované pracovní činnosti občanů, ale též k posouzení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě, jejich vzniku, trvání či zániku. Nicméně i tyto posudky hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených ustanovením § 77 odst. 2 s.ř.s. Při tom však takový posudek, který zcela splňuje požadavek celistvosti, úplnosti a přesvědčivosti, bývá zpravidla důkazem ve věcech stěžejním. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti, který je kladen na posudky posudkových komisí, spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především však s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok na invalidní důchod, jakož i v tom, zda podaný posudek obsahuje náležité zdůvodnění svého posudkového závěru tak, aby byl tento závěr přesvědčivý pro soud, který nemá ani nemůže mít odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení plné invalidity závisí především. Tak také bylo v posuzované věci postupováno.

Předně je třeba odmítnout názor žalobkyně, že rozhodnutí žalované je vyústěním nesprávně zhodnocení jejího zdravotního stavu. V případě posouzení míry invalidity, jak již uvedeno, se jedná o otázku odbornou – medicínskou. Posudkové řízení dle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., je tedy specifickou formou správní činnosti spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství.

Z geneze hodnocení zdravotního stavu žalobkyně zdejšímu soudu vyplývá, že stěžejní zdravotní komplikací je neurogenní močový měchýř, k rozvoji chronické infekce močových cest s intermitentní potřebou léčby došlo po operaci lipomu a rozštěpu v oblasti sakrální páteře v raném dětském věku, tj. ve třech měsících věku. Uvedené onemocnění bylo v posudcích OSSZ Třebíč, ČSSZ pracoviště Brno i PK MPSV ČR v Brně shodně hodnoceno podle kapitoly XIV oddíl A přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v platném znění, a to po stránce posudkové, rozdílně však v zařazení pod příslušnou položku přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Dle posudku OSSZ Třebíč postižení močové soustavy (oddíl A) byl hodnocen položkou 8c – inkontinence moče u žen, kde procentní rozpětí činí 40 až 50 %. Naproti tomu dle hodnocení ČSSZ Brno a PK MPSV ČR v Brně postižení močové soustavy bylo zahrnuto pod položku 10 – neurogenní močový měchýř, a to konkrétně položku 10a, kde procentní rozpětí činí 25 až 40 %. Při stanovení míry poklesu pracovní schopnosti byl hodnocen klinický nález včetně základních reflexů anogenitální oblasti, mikční karty, vyšetření moče, ultrasonografie ledvin a močového měchýře, event. komplexního urodynamického vyšetření. Dle posudku OSSZ Třebíč získala žalobkyně 50 %, dle dalších dvou posudků 40 % se zohledněním předchozí vykonávané výdělečné činnosti, bylo provedeno zvýšení o 10 %, takže celková míra poklesu pracovní schopnosti činila rovněž 50 %. Je třeba zdůraznit, že PK

MPSV ČR v Brně i lékař ČSSZ pracoviště Brno konstatoval dlouhodobou stabilizaci rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Z hlediska výše uvedeného nahlížel zdejší soud na projednávanou věc a dospěl k závěru, že posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 25. 5. 2016 je správný, logický, bezrozporný, odůvodňující a hodnotící zdravotní stav žalobkyně ke dni rozhodování žalované. Nebyly proto dány právní důvody k vyhovění námitek jmenované vznesených v žalobě. Vůči samotnému posudku jmenovaná námitky nevznesla. V souladu se stanoviskem žalované soud konstatuje, že postup žalované nevybočil z rámce zákonem stanovených právních hledisek. Žaloba dle u st. § 78 odst. 7 s.ř.s. proto byla jako nedůvodná zamítnuta.

Žalobkyně ve věci samé nebyla úspěšná, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení (ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 16. června 2016

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová